

آشنایی با swagger

تدوین: مهندس محبوبه مهدی زاده

تاریخ آخرین ویرایش: ۱۸ خرداد ۱۳۹۹

اداره سامانه های کاربردی – مرکز فاوای دانشگاه فردوسی مشهد

Swagger چیست؟

APIها امروزه دنیای مدرن وب را تحت تاثیر خود قرار داده‌اند. در واقع APIها با نمایان ساختن بخشی از عملکرد و اطلاعات نهفته موجود در برنامه‌ها، تعامل آن‌ها با محیط خارج را ممکن می‌کنند.

هراندازه یک داکيومنت مربوط به API قوی باشد به همان اندازه آن API نیز خوب خواهد بود. یک API خوب زمانی که مردم نحوه استفاده از آن را ندانند؛ می‌تواند به ابزاری بلا استفاده و غیرمفید تبدیل شود و اینجاست که مشخص می‌شود چرا مستندسازی می‌تواند برای یک API تجاری ضروری باشد. اما ایجاد و حفظ یک داکيومنت خوب که درک آن آسان، تعامل با آن لذت‌بخش و نیز مورد رضایت مصرف‌کننده باشد؛ می‌تواند به شدت چالش‌برانگیز باشد. با این‌که ایجاد مستندات عالی نیاز به صبر و تلاش دارد، اما این امر دلالت مستقیم بر ماندگاری و مقبولیت API دارد. با انتخاب ابزار مستندسازی مناسب، می‌توانیم داکيومنت‌های قابل‌فهم‌تری ایجاد کنیم.

Swagger یک الگوی توصیفی برای تولید و داکيومنت کردن Web APIهاست که بعدها به یک استاندارد، به نام OpenAPI Specification تبدیل شد.

به زبان ساده، یک استاندارد برای تعریف API نوشته شده است و Swagger ابزارهای لازم برای این کار را در اختیار قرار میدهد، در واقع شما بوسیله‌ی یک ساختار JSON یا YAML معین می‌کنید که APIهای شما چه روت (Route) هایی دارد، چه ورودی‌هایی دریافت می‌کند و خروجی چه مسیری خواهد بود.

علاوه بر این وقتی یک استاندارد تعیین میشود، ابزارهای بسیاری تولید می‌شوند که زبان یکدیگر را درک می‌کنند. تعدادی از این ابزارها عبارتند از:

:Swagger Editor

اولین ادیتور اپن سورس کاملاً اختصاصی برای API های مبتنی بر OpenAPI می باشد. این ابزار یک محیط در اختیار کاربر قرار می دهد که در آن می تواند مسیرهای موجود در API را تعیین کند، توضیحات آن را بنویسد و مشخص کند که چه پارامترهایی باید برای آن ارسال شود و خروجی آن چه خواهد بود. شما می توانید API خود را در این ادیتور طراحی، توصیف و مستندسازی کنید.

:Swagger UI

این ابزار یک فایل معتبر Swagger را دریافت می کند و توضیحات آن را نمایش می دهد و امکان تست نیز وجود دارد. در واقع این ابزار، مستندات API را نمایش و تست آن را انجام می دهد.

:Swagger CodeGen

یک تولیدکننده کد (code generator) اپن سورس است که شامل مجموعه ابزارهایی است که این امکان را به کاربر می دهد که از یک فایل Swagger (تعریف شده با RESTful API) کدهای سمت سرور (server stubs) و یا سمت کلاینت (client SDK) را تولید کند.

Swagger فقط یک الگوی توصیفی برای نوشتن API هست و کدی نوشته نمی شود، فقط تعریف می کنید که API به چه شکلی خواهد بود. اصولاً این موضوع با برنامه نویسی Backend ارتباط پیدا می کند و ارتباط مستقیمی با زبان هایی مثل اندروید ندارد.

محصولاتی که تحت وب هستند، همیشه یک بخش سرور و یک بخش کلاینت دارند. کلاینت ها با سرور ارتباط برقرار می کنند، که این کلاینت ها میتوانند وبسایت یا اپ موبایل یا دسکتاپ و یا همه ی اینا باشند.

ضرورت وجود ابزارهایی مثل Swagger زمانی بیشتر نمایان می شود که ایجاد API و کلاینت آن را به صورت موازی انجام دهیم. با داشتن یک فایل swagger می توان در Swagger UI کل مسیرهای API را به همراه توضیحات و نحوه ی استفاده از آن را مشاهده نمود، و نیز API را تست کرد، یعنی بدون نوشتن کد، می توان API را کاملاً تست کرد و در صورت تمایل با استفاده از ابزار CodeGen تمامی فایل های آماده برای استفاده در اندروید یا جاوا اسکریپت و... را ایجاد کرد. و این موضع بسیار کار تیمی را بهبود می بخشد.

نظارت و مدیریت API های مختلف نیازمند کار زیادی می باشد. از دیگر مزایای استفاده از ابزارهای swagger در هنگام کار با Web API ها می توان به موارد زیر اشاره نمود:

تست و debug کردن API ها نیاز به عیب یابی دارد: انجام این کار برای برنامه های موبایل خیلی سخت و طاقت فرسا است . IDE ها (محیطهای توسعه یکپارچه) هم برای راحت تر کردن این قضیه وجود دارد ولی به مناسب Debugg کردن API ها نمی باشد.

تعیین منبع مشکلات از طریق عملکرد کاربر در همان لحظه: برنامه نویسان دوست دارند استفاده API ها را در یک برنامه مشاهده کنند. مثلا زمانی که کاربر در هنگام استفاده از یک برنامه با خطایی مواجه می شود، برنامه نویس دوست دارد بداند چه تقاضایی باعث بوجود آمدن چنین خطایی شده و به چه دلیل .

تولید پاسخهای سفارشی از WebAPI : علی الخصوص زمانی که برنامه و API در یک خط موازی حرکت می کنند یا زمانی که یک ویژگی خاص جدید نیازمند بروزرسانی API می ماند تا قابل استفاده شود. می توان اینطور نتیجه گرفت که:

«برای تسریع استفاده از API های تحت وب برنامه نویسان نیازمند نمونه های استفاده از آن API ها، مستندات منسجم و با مفهوم و هر آن چیزی هستند که در صرفه جویی وقتشان کمکشان کند. برای همین نیازمندی، ساختارهایی همانند Swagger موجود است که ثابت کرده بسیار کارآمد هستند.»

Swagger Editor

Swagger Editor یک ادیتور open source برای طراحی، تعریف و مستندسازی API های RESTful در swagger specification می باشد. سواگر ادیتور به صورت رایگان و آنلاین در editor.swagger.io قابل دسترس می باشد. سورس کد آن نیز در [gethub](https://github.com/swagger-api/swagger-editor) موجود است:

GitHub: <https://github.com/swagger-api/swagger-editor>

این ادیتور در هر مرورگری کار میکند. در مرورگر اجرا می شود و به طور کامل client-side javascript ساخته می شود و نگرانی بابت ذخیره اطلاعات API در سرورهای سواگر نمی باشد. در این ادیتور ذخیره سازی ابری وجود ندارد، بنابراین در صورت نیاز باید اطلاعات را به صورت لوکال ذخیره کرد. از سواگر ادیتور می توان به صورت لوکال یا از نسخه تحت وب آن استفاده نمود.

پیش نیازها برای نصب لوکال Swagger Editor

موارد زیر قبل از دانلود و اجرای Swagger Editor باید بر روی سیستم نصب شود:

Nodejs

هنگامی که nodejs با موفقیت نصب شد، بایستی npm نیز به صورت کامل نصب شود که می توان با استفاده از دستور زیر در محیط CMD این کار را انجام داد:

```
npm install;
```

اگر سیستم عامل ویندوز است:

میتوان از `nodejs.msi` برای نصب nodejs استفاده کرد. فایل `installer` یا همان `msi` سه عمل را انجام میدهد. ابتدا برنامه `nodejs` را داخل یک پوشه کپی می کند(مسیر انتخابی). در گام دوم `npm` را نصب می کند. و در آخر، آدرس `nodejs` را در متغیر محیطی `PATH` قرار می دهد تا بتوان از `node` در `command prompt` استفاده کرد(اگر بعد از نصب سیستم `reboot` شود بهتر است).

در صورت استفاده از فایل `exe` باید آن را در پوشه ای ذخیره کرد و بعد از آن، آدرس `node` را در `path` ایجاد و در نهایت `npm` را به صورت دستی نصب نمود(در اینجا باید فایل `zip` مربوط به `npm` را در پوشه ای که `nodejs` قرار دارد `extract` کنیم)

Git

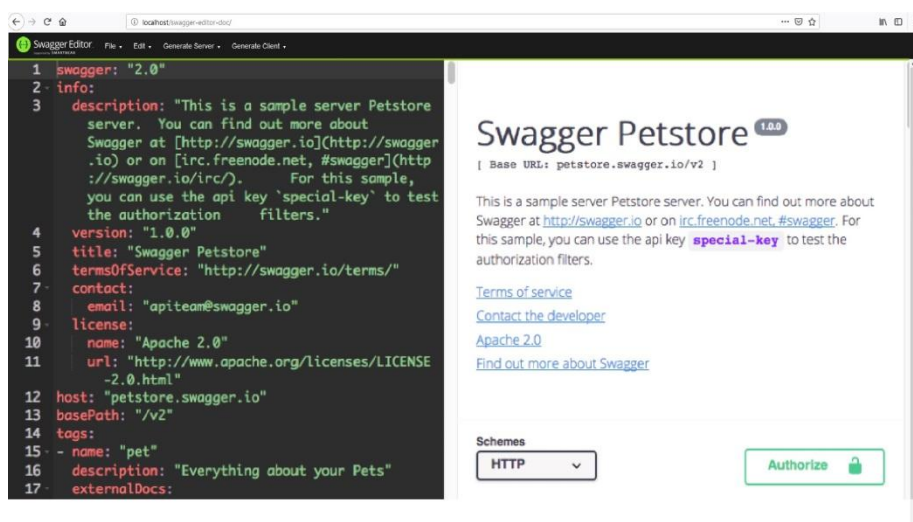
برای `clone` کردن اطلاعات بایستی `git` بر روی سیستم نصب شود.

پس از نصب موارد بالا برای clone کردن سواگر، در محیط cmd وارد مسیر hdocs در Xampp یا (www در wamp) می‌شویم و دستور زیر را اجرا می‌کنیم:

```
> git clone https://github.com/swagger-api/swagger-editor.git swagger-editor-doc
```

با این دستور swagger-editor در مسیر موردنظر قرار می‌گیرد. حال می‌توان swagger-editor-doc را اجرا کرد.

زمانی که ادیتور را برای اولین بار اجرا می‌کنیم، در این محیط Swagger Petstore API نمایش داده می‌شود (یک API ساده است که توسط پروژه‌های سواگر برای نمایش قابلیت‌های گسترده OpenAPI specification بکار می‌رود و در سواگر ادیتور به عنوان مثال پیش‌فرض می‌باشد).

همانطور که می‌بینید، swagger editor یک محیط دو قسمتی را نشان می‌دهد:

سمت چپ شامل مشخصات (specification) در قالب YAML است و سمت راست مستندات API تعاملی تولیدشده را نشان می‌دهد. هرگونه ویرایش در سمت چپ ادیتور، بر روی اطلاعات سمت راست تاثیرگذار است و تغییرات در همان لحظه در سمت راست نمایان می‌شود.

تعاریف OpenAPI را می‌توان بصورت YAML یا Json مرتب کرد. با این که swagger editor هر دو مورد را قبول می‌کند ولی استفاده از YAML را در اولویت قرار می‌دهد و زمانی که شما فایل Json را کپی یا Paste می‌کنید از شما درخواست می‌کند تا آن را تبدیل کنید (convert).

یک نوار منو در قسمت بالایی ادیتور وجود دارد که شامل منوهای زیر می‌باشد:

:File

با استفاده از این منو می‌توان فایل OpenAPI را import کرد. این فایل می‌تواند از فایل‌هایی باشد که بر روی سیستم شما ذخیره است (Import File) و یا اینکه می‌تواند یک URL باشد (Import URL). با استفاده از زیرمنوهای Save as YAML و Convert and save as json می‌توان ورژن‌های YAML یا JSON مواردی که در ادیتور تعریف شده است را دانلود کرد. زیرمنو Clear editor صفحه ادیتور را پاک می‌کند.

Edit

در این منو تنها یک زیرمنو (Convert to YAML) وجود دارد که با استفاده از آن می‌توان json را به YAML تبدیل کرد.

:Generate Client و Generate Server

این دو منو، لیستی از انواع مختلف زبان‌های برنامه‌نویسی و فریمورک‌ها را نمایش می‌دهند. اگر بر روی یکی از آن‌ها کلیک کنید، یک فایل zip دانلود می‌شود که شامل بدنه و طرح پروژه برای تولید یا تحلیل API با تعاریف شما است.

این دو ویژگی (Generate Client و Generate Server) در پروژه open source Swagger_Codegen ساخته می‌شود. این بدین معناست که برخلاف مابقی قسمت‌های اپلیکیشن، اگر شما از این دو ویژگی استفاده کنید، تعریف OpenAPI برای پردازش به سرور فرستاده می‌شود و روی کلاینت پردازش نمی‌شود.

لازم به ذکر است که ادیتور swagger ابزاری برای کمک در یادگیری نوشتن OpenAPI است و مستقیماً با تعاریف API قابل خواندن برای ماشین (machine-readable) کار می‌کند. این ادیتور، ویژگی‌های استاندارد IDE مثل هایت‌لایت کردن سینتکس، auto complete و اعتبارسنجی (validate) را دارد، اما یک طراح API بصری (visual API designer) نیست و به طور کلی جامعه هدف این ادیتور تنها برنامه‌نویسان می‌باشند و برای افراد غیر برنامه‌نویس مناسب نیست.

ایجاد یک openAPI definition:

برای ایجاد تعریفی از openApi در ادیتور swaager ابتدا باید محیط ادیتور را پاک کنیم (Clear → File editor).

ساختار پایه:

اولین موردی که باید در محیط ادیتور نوشته شود، دستوری است که باید نوع و ورژن specification را مشخص کند.

Swagger: '2.0'

آبجکت‌ها:

نام	اجباری	توضیحات
swagger	✓	از نوع رشته. نوع و ورژن specification
info	✓	یک متادیتا در مورد API.
servers	✓	یک آرایه از آبجکت‌های سرور که اطلاعات ارتباطی با یک سرور هدف را ارائه می‌دهد. اگر server تعریف نشده باشد یا یک آرایه خالی باشد؛ مقدار پیش فرض یک آبجکت server با مقدار url ای برابر / خواهد بود
paths	✓	عملیات‌های و مسیرهای در دسترس برای API
components		یک المنت برای نگهداری طرح‌های (schemaها) متنوع برای specification
security		یک اعلان از مکانیزم‌های امنیتی که می‌توانند در سراسر API استفاده شوند. لیست مقادیر شامل اشیاء مورد نیاز امنیتی جایگزین است که می‌تواند استفاده شود. فقط یک مورد از آبجکت‌های الزامی امنیتی نیاز است تا اجازه درخواست تایید شود. عملیات‌های فردی (individual operation) می‌تواند این تعریف را تغییر دهد (override).
tags		لیستی از تگ‌های استفاده شده توسط specification با متادیتا اضافی. ترتیب تگ‌ها می‌تواند منعکس کننده ترتیب آن‌ها بوسیله ابزارهای پارسینگ باشد
externaldoc		داکیومنت خارجی

آبجکت Info:

عموما بهتر است که اطلاعاتی کلی در مورد API در داخل مشخصات گنجانده شود؛ اگر قرار است API به صورت عمومی در دسترس قرار گیرد، از این طریق می‌توان اعتماد کاربر به محصولات کمپانی را افزایش داد. برای اختصاص API metadata، از خصیصه‌های آبجکت Info استفاده می‌کنیم. با استفاده از info می‌توانیم اطلاعات قابل فهم برای کاربر مثل عنوان، توضیحات، اطلاعات تماس و ... را تنظیم کنیم.

خصیصه‌های (property) آبجکت info عبارتند از:

نام	نوع	اجباری	توضیحات
title	string	✓	عنوان اپلیکیشن
Version	string	✓	ورژن (نسخه) API. برای مقاردهی می‌توان از ورژن معنایی مثل ۱,۰,۰ استفاده کرد یا رشته دلخواهی مثل 0.99-beta بکار برد
description	string		توضیحات API. متنی دلخواه در قالب html یا markdown
termsOfService	string		لینک به صفحه‌ای که شرایط خدمات توضیح داده شده است. مقدار این فیلد باید به فرمت URL باشد
contact	Contact object		اطلاعات تماس که شامل خصیصه‌های name, email و url می‌باشد. name: نام یا اطلاعات متنی. اگر از این خصیصه به تنهایی کاربردی ندارد شود. اگر email یا url مقاردهی شده باشند در لینکی که با آدرس email یا url ایجاد می‌کند از مقدار name به عنوان hypertext لینک استفاده می‌شود و اگر name مقاردهی نشده باشد از مقدار پیش فرض آن یعنی the developer استفاده می‌شود Email: مقاردهی با فرمت پست الکترونیک دریافت می‌کند. این فیلد به صورت لینک است که با کلیک بر روی آن امکان ارسال نامه به ایمیل ثبت شده وجود دارد url: آدرس url که لینک آن در خروجی نمایش داده می‌شود.
license	License object		شامل خصیصه‌های license و url می‌باشد. name: نام license که در صورت استفاده از url به عنوان hypertext لینک به کار می‌رود. url: آدرس url مربوط به شرح license

لینکی به یک داکيومنت خارجی (در صورت وجود) که شامل خصیصه‌های description و url است. Code یا ابزارهای تولید مستندات می‌تواند description را به عنوان متن لینک استفاده کند.
 description: توضیح
 url: آدرس

externalDocs

آبجکت server :

یک شیء که یک سرور را نشان می‌دهد.

فیلدهای ثابت (propertyها)

نام	نوع	اجباری	توضیحات
url	String	✓	یک url به هاست مقصد. این url از متغیرهای سرور پشتیبانی می‌کند و می‌تواند نشبی باشد که نشان می‌دهد محل هاست با محلی که داکيومنت OpenAPI ذخیره شده است، مرتبط می‌باشد. جایگزینی متغیر زمانی ایجاد می‌شود که یک متغیر در براکت {} نامگذاری شود.
description	String		یک رشته اختیاری برای توصیف هاست طراحی شده با Url. برای نمایش متن از CommonMarl استفاده می‌شود.
variables	Map<string, server variable>		یک نگاشت بین نام متغیر و مقدار آن. مقدار برای جایگزینی در قالب url سرور استفاده می‌شود.

Swagger ui

Swagger ui پارامترهای پیکربندی (configuration) را به چهار روش می‌تواند دریافت کند:

با استفاده از swagger-config.yaml در دایرکتوری ریشه پروژه

آبجکت پیکربندی به صورت یک آرگومان به Swagger ui ارسال می‌شود (SwaggerUI({..}))

داکیومنت پیکربندی از یک configUrl خاص واکنشی (fetch) می‌شود.

آیتم‌های تنظیمات به صورت جفت‌های کلید/مقدار (key/value) در رشته پرس‌وجو url ارسال می‌شود.

parameters

پارامترهایی با dot هایی در نام آنها، رشته‌هایی تک هستند که برای تنظیم پارامترهای زیرمجموعه بکار می‌روند و نشانگر یک ساختار تودرتو نیستند.

برای خوانایی بیشتر، پارامترها بوسیله دسته (category) گروه‌بندی و براساس حروف الفبا مرتب می‌شوند.

نشانه‌گذاری type ها فرمتی مانند زیر دارد:

String = "" : به معنی نوع رشته با مقدار پیش‌فرض "" می‌باشد

String=["a"*, "b", "c", "d"] به این معنی است که نوع رشته می‌تواند مقادیر a,b,c یا d داشته باشد. علامت * مشخص می‌کند که a مقدار پیش‌فرض است.

Core

نام پارامتر	متغیر Docker	نوع	توضیحات
configUrl	CONFIG_URL	String	url برای واکنشی (fetch) داکیومنت پیکربندی خارجی
dom_id	DOM_ID	string	اگر domNode مقداردهی نشده، این پارامتر الزامیست. شناسه یک عنصر dom که در آن swaggerUi رابط کاربری را برای swaager قرار می‌دهد.
domNode	---	eleme	اگر dom_id مقداردهی نشده، این پارامتر الزامیست.

<p>swaggerUi عنصر html dom است که در داخل آن قرار می دهد. رابط کاربری را برای swaager قرار می دهد. dom_id را overrides می کند</p>	nt		
<p>یک شی js برای توصیف openAPI Specification. url پارامتر ، پارامتر url بررسی (parse) نمی شود. این امر برای تست specificationهایی که بصورت دستی بدون میزبانی (hosting) آنها بدست آمده؛ مفید است</p>	Object ={}	spec	spec
<p>url که به تعریف API اشاره میکند (عموماً swagger.json یا swagger.yml). اگر urls یا spec استفاده شود؛ این پارامتر نادیده گرفته می شود.</p>	String	URL	url
<p>یک آرایه از اشیای تعریف API (, {url: "<url1>", name: "<name1>"}, {url: "<url2>", name: "<name2>"}) . بوسیله پلاگین Topbar استفاده می شود. وقتی این پارامتر استفاده می شود و پلاگین Topbar فعال است، پارامتر url پارس نمی شود. Name ها و URL ها باید در تمامی آیتمها در این آرایه یکتا باشند ، به دلیل این که به عنوان شناسهها(identifiers) استفاده می شوند.</p>	Array	URLS	urls
<p>در مواقعی که از urls استفاده می شود، می توان از این ساب پارامتر استفاده کرد. اگر این پارامتر با یکی از مشخصه های (spec) ارائه شده در urls منطبق باشد، آن مشخصه در زمان لود Swagger-UI نمایش داده می شود.(به طور معمول درحالت پیش فرض اولین مشخصه در urls در زمان لود Swagger-UI نمایش می یابد)</p>	String	URLS_PRIMARY_NAME	urls.primaryName